

- odredi naj se, da učinki Uredbe (EU) št. 1385/2013 ostanejo v veljavi do začetka veljavnosti nove uredbe, temelječe na ustrezni pravni podlagi;
- Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija predlaga razglasitev ničnosti Uredbe (EU) št. 1385/2013, ki jo je Svet sprejel na podlagi člena 349 TPDEU.

Komisija Svetu očita, da je to uredbo sprejel, čeprav mu je predlagala, naj ta akt opre na sektorske pravne podlage, in sicer na člena 43(2) PDEU in 168(4)(b) PDEU.

Meni, da glede na cilj in namen izpodbijane uredbe člena 349 PDEU ni mogoče veljavno uporabiti kot pravne podlage. Navedeni člen 349 PDEU naj bi se lahko uporabil samo za določitev izjeme od načela uporabe primarnega prava za najbolj oddaljene regije, kot je določeno v členu 355(1) PDEU. Z zadevno uredbo pa naj ne bi bila določena izjema od Pogodb, temveč naj bi bilo zgolj prilagojeno sekundarno pravo glede na položaj, nastal zaradi spremembe statuta Mayotta. Ta razlaga naj bi bila v skladu s členom 349 PDEU, s sistemom pravnih podlag Pogodbe in z zgodovinskim nastankom tega člena.

(¹) UL L 354, str. 86.

Tožba, vložena 21. marca 2014 – Evropski parlament proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-136/14)

(2014/C 175/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropski parlament (zastopnika: J. Rodrigues in L. Visaggio, agenta)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Direktiva Sveta 2013/64/EU z dne 17. decembra 2013 o spremembi direktiv Sveta 91/271/EGS in 1999/74/EC ter direktiv 2000/60/ES, 2006/7/ES, 2006/25/ES in 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi spremembe položaja Mayotta v razmerju do Evropske unije (¹) naj se razglasi za nično;
- Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropski parlament predlaga razglasitev ničnosti Direktive 2013/64/EU, ki jo je Svet sprejel na podlagi člena 349 PDEU.

Po mnenju Parlamenta je Svet napačno izbral pravno podlago, saj ukrepi, ki so cilj izpodbijane direktive, spadajo med pristojnosti Unije iz naslova različnih skupnih politik. Ti ukrepi naj bi zato morali biti sprejeti na sektorskih pravnih podlagah na področjih okolja, kmetijstva, socialne politike in javnega zdravja, in sicer na podlagi členov 43(2) PDEU, 114 PDEU, 153(2) PDEU, 168 PDEU in 192(1) PDEU, ne pa na podlagi člena 349 PDEU.

Parlament meni, da ukrepi, katerih cilj ni odgovoriti na gospodarske ali socialne pritiske, s katerimi se sooča ena od najbolj oddaljenih regij Unije, z določitvijo izjeme od polne uporabe prava Unije na zadevnem območju, ne morejo veljavno temeljiti na členu 349 PDEU. Tako naj na področje uporabe tega člena ne bi spadali ukrepi, katerih cilj naj bi bil zgolj odložiti uporabo nekaterih določb prava Unije za eno od najbolj oddaljenih regij Unije.

⁽¹⁾ UL L 353, str. 8

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Sofia-grad (Bolgarija)
28. marca 2014 – Direktor na Direkcija „Migracija“ pri Ministerstvo na vätrešnite raboti proti
Bashirju Mohamedu Aliju Mahdiju**

(Zadeva C-146/14)

(2014/C 175/35)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Direktor na Direkcija „Migracija“ pri Ministerstvo na vätrešnite raboti

Tožena stranka: Bashir Mohamed Ali Mahdi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 15(3) in (6) Direktive 2008/115/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav v povezavi s členoma 6 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter s pravico do sodnega nadzora in učinkovitega [sodnega varstva] razlagati tako, da:
 - a) če mora upravni organ na podlagi nacionalnega prava države članice vsak mesec pregledati pridržanje, ne da bi pri tem izrecno obstajala dolžnost odreditve upravnega ukrepa, in sodišču po uradni dolžnosti predložiti seznam državljanov tretjih držav, katerih pridržanje zaradi ovir za odstranitev traja dlje od zakonitega trajanja začetnega pridržanja, mora ob izteku obdobja, določenega v individualni odločbi o začetnem pridržanju, odrediti izrecni ukrep pregleda pridržanja glede na razloge za podaljšanje pridržanja, določene s pravom Unije, ali pa zadevno osebo izpustiti?
 - b) če lahko sodišče na podlagi nacionalnega prava države članice po izteku z nacionalnim pravom določenega najdaljšega trajanja začetnega pridržanja z namenom odstranitve odredi podaljšanje pridržanja, njegovo nadomestitev z milejšim ukrepom ali izpustitev državljana tretje države članice, mora v primeru, kot je ta iz postopka v glavni stvari, izvršiti nadzor nad zakonitostjo ukrepa pregleda pridržanja, pri katerem so bili navedeni pravni in dejanski razlogi za nujnost podaljšanja pridržanja in njegovo trajanje, tako da po vsebini odloči o nadaljevanju pridržanja, njegovi nadomestitvi ali izpustitvi zadevne osebe?
 - c) lahko sodišče na podlagi nacionalnega prava države članice nadzor nad zakonitostjo ukrepa pregleda pridržanja, pri katerem so bili navedeni le razlogi, iz katerih ni mogoče izvršiti odločbe o odstranitvi državljana tretje države, opravi glede na razloge za podaljšanje pridržanja, določene s pravom Unije, tako da v sporu po vsebini odloči – z odreditvijo nadaljevanja pridržanja, njegove nadomestitve ali izpustitve zadevne osebe – le na podlagi dejstev in dokazov, ki jih je navedel oziroma predložil upravni organ, ter ugovorov in dejstev, ki jih je podal oziroma navedel državljan tretje države?